

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.7.2005
KOM(2005) 326 endelig

2005/0132 (ACC)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om forhandling af aftaler om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Kommissionen fremhævede i sin meddelelse om forbindelserne mellem Fællesskabet og tredjelande inden for luftfart af 26. februar 2003¹ nogle grundlæggende principper for forhandling og gennemførelse af luftfartsaftaler mellem medlemsstater og tredjelande, som bygger på EF-Domstolens praksis².

Medlemsstater kan mindske risikoen for konflikt med deres traktatmæssige forpligtelser og med fællesskabsretten ved at følge nogle grundlæggende principper:

- (1) Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af traktaten, dvs. at lette Fællesskabets gennemførelse af dets opgaver, og de afholder sig fra at træffe foranstaltninger, som kan bringe traktatens målsætninger i fare, jf. artikel 10 i traktaten. Medlemsstaterne skal derfor optræde i overensstemmelse hermed i deres forbindelser med tredjelande.
- (2) Medlemsstaternes handlinger skal støtte Fællesskabets initiativer, forhandlinger, politikker og mål.
- (3) Medlemsstaterne må ikke indlede forhandlinger om anliggender, hvor Fællesskabet har enekompetence, eller som er genstand for Fællesskabets forhandlinger under et særligt mandat.
- (4) Hvad angår bilaterale aftaler skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om alle planlagte internationale forhandlinger og resultatet af sådanne forhandlinger, således at Kommissionen kan holde øje med og koordinere fremgangsmåden over for tredjelande og sikre, at fællesskabslovgivningen overholdes.

På luftfartsområdet er disse forpligtelser kommet til udtryk i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 847/2004 af 29. april 2004 om forhandling og gennemførelse af luftfartsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande³, som indfører en ordning om udveksling af oplysninger.

Ved handel med andre tjenesteydelser end transportydelser er der gode grunde til ikke alene at indføre en ordning om udveksling af oplysninger, men også at styrke den. De betragtninger, der ligger til grund for at indføre ordningen⁴ inden for luftfart, gør sig ligeledes gældende for

1 KOM(2003) 94 endelig.

2 Se også dommene i følgende sager: C-62/98 Kommissionen mod Portugal [2000] Sml. I-5171, C-466/98 Kommissionen mod Det Forenede Kongerige [2002] Sml. I-9427, C-467/98 Kommissionen mod Danmark [2002] Sml. I-9519, C-468/98 Kommissionen mod Sverige [2002] Sml. I-9575, C-469/98 Kommissionen mod Finland [2002] Sml. I-9627, C-471/98 Kommissionen mod Belgien [2002] Sml. I-9681, C-472/98 Kommissionen mod Luxembourg [2002] Sml. I-9741, C-475/98 Kommissionen mod Østrig [2002] Sml. I-9797 og C-476/98 Kommissionen mod Tyskland [2002] Sml. I-9855 og udtalelse 1/78 ([1978] Sml. 2151), 2/91 ([1993] Sml. I-1061) og 1/94 ([1994] Sml. I-5267).

3 EUT L 157 af 30.4.2004, s. 7. Som berigtiget og offentliggjort i EUT L 195 af 2.6.2004, s. 3.

4 Med udviklingen af fællesskabsretten er der nu adskillige områder, der falder ind under Fællesskabets eksterne enekompetence ved anvendelse af dommen om europæisk vejtransportoverenskomst (sag 22/70 'AETR' [1971] Sml. 263). Medlemsstaterne kan derfor være forhindret i selv at indgå aftaler om nye internationale forpligtelser. Medlemsstaterne kan også være forhindret i at fastholde forpligtelser, som gælder i henhold til eksisterende aftaler, hvis de ikke er forenelige med fællesskabsretten. Når det er klart, at indholdet af en aftale eller konvention delvis hører under Fællesskabets enekompetence og delvis under medlemsstaternes, er det endvidere vigtigt at sikre et tæt samarbejde mellem

forhandlinger og indgåelse af alle andre internationale aftaler. Siden Nice-traktatens ikrafttrædelse har Fællesskabet i henhold til EF-traktatens artikel 133, stk. 5, endvidere fuld kompetence til at forhandle internationale aftaler om handel med tjenesteydelser, jf. dog samme artikels stk. 6. Denne kompetence afhænger ikke af, om der tidligere er udøvet interne beføjelser, da det kun spiller en rolle, når det skal afgøres, om Fællesskabet skal have enekompetence udadtil, og om afgørelser skal træffes med enstemmighed eller ej.

I en situation hvor der både er tale om fuld kompetence og medlemsstaternes ret til at opretholde og indgå aftaler, for så vidt disse aftaler overholder fællesskabsretten og de andre relevante internationale aftaler, er det vigtigt, at Kommissionen som traktatens vogter hele tiden holder øje med alle eksisterende aftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande om andre tjenesteydelser end transportydelser. Det er også vigtigt, at Kommissionen underrettes om planlagte forhandlinger om nye aftaler om tjenesteydelser. Forpligtelsen til at underrette Kommissionen om alle planlagte forhandlinger om aftaler om tjenesteydelser har ikke alene til formål at korrigere eventuelle uoverensstemmelser med fællesskabsretten, men også at opfylde det overordnede mål om at opstille en afbalanceret og effektiv arbejdsmetode på fællesskabsplan, som sikrer, at den vægt, Fællesskabet har, udnyttes fuldt ud til fordel for EU's industri og forbrugere. Selv om den planlagte aftale hverken griber ind i områder, hvor Fællesskabet har enekompetence, eller indeholder bestemmelser, der er i strid med fællesskabsretten, kan det være nødvendigt med en aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland for at sikre fælles interesser. Det foreslås i den forbindelse, at medlemsstater, som påtænker at indlede forhandlinger om aftaler med tredjelande om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser pålægges en forpligtelse til udsættelse (standstill) i et bestemt tidsrum, hvor Kommissionen kan beslutte at forelægge Rådet en henstilling om at forhandle en given aftale som en fællesskabsaftale. Dette ville svare til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁵.

medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne, både under forhandlings- og indgåelsesprocessen og under opfyldelsen af de indgåede forpligtelser. Forpligtelsen til at samarbejde er en følge af kravet om enhed i Fællesskabets optræden udadtil. Fællesskabsinstitutionerne og medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige skridt til at sikre det bedst mulige samarbejde i den forbindelse.

5 EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten fra 2003.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om forhandling af aftaler om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁶,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁷,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Alle eksisterende bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande eller internationale organisationer, som indeholder bestemmelser, der er i strid med fællesskabsretten, bør ændres eller afløses af aftaler, der fuldt ud er i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (2) Uden at dette berører traktaten, særlig artikel 133 og 226, kan medlemsstater, der måtte ønske det, foretage ændringer i eksisterende aftaler og træffe foranstaltninger til gennemførelse heraf indtil det tidspunkt, hvor en aftale indgået af Fællesskabet træder i kraft.
- (3) I tæt samarbejde med medlemsstaterne skal Kommissionen derfor hele tiden holde øje med alle aftaler om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande eller internationale organisationer forud for denne forordnings ikrafttræden.
- (4) Det er vigtigt at sikre, at en medlemsstat, som fører forhandlinger, tager hensyn til fællesskabsretten, bredere fællesskabsinteresser og igangværende eller planlagte fællesskabsforhandlinger, navnlig inden for WTO.
- (5) Der bør derfor indføres en effektiv og gennemsigtig kontrolprocedure. Denne procedure bør, ligesom den procedure, der er fastlagt for luftfart ved Europa-Parlamentets og

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

Rådets forordning (EF) nr. 847/2004 af 29. april 2004 om forhandling og gennemførelse af luftfartsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande¹⁰, sikre, at Kommissionen og medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger vedrørende overensstemmelse med fællesskabsretten, de bredere fællesskabsinteresser og igangværende eller planlagte fællesskabsforhandlinger. Kommissionen bør også have mulighed for at foreslå, at den planlagte aftale i stedet forhandles af Fællesskabet i overensstemmelse med traktatens artikel 133. Den pågældende medlemsstat bør i henhold til de generelle forpligtelser i traktatens artikel 10 udsætte indledningen af de planlagte forhandlinger i en periode, der er tilstrækkelig lang til, at der enten kan foretages en fælles undersøgelse af bemærkningerne, eller at Kommissionen kan udarbejde en henstilling om forhandling af en fællesskabsaftale.

- (6) Ved revision af aftaler, der er indgået forud for denne forordnings ikrafttræden, og som led i kontrollen af forhandlinger og indgåelse af aftaler efter denne forordnings ikrafttræden træffer Kommissionen de fornødne foranstaltninger til at sikre, at aftalerne fuldt ud er i overensstemmelse med fællesskabsretten og Fællesskabets politikker.
- (7) Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen i henhold til traktatens artikel 284 med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, indhente alle de nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.
- (8) Enhver medlemsstat kan påberåbe sig retten til fortrolighed i forbindelse med bestemmelserne i de bilaterale aftaler, den har forhandlet, og anmode Kommissionen om ikke at videregive oplysningerne til andre medlemsstater.
- (9) Målene for denne forordning, nemlig koordinering af forhandlinger med tredjelande om indgåelse af aftaler om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser og nødvendigheden af at garantere en harmoniseret fremgangsmåde med hensyn til gennemførelsen og anvendelsen af aftalerne og verifikationen af deres overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings fællesskabsdimension bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anmeldelse til Kommissionen af eksisterende aftaler

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle aftaler om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser, som de har forhandlet med tredjelande eller internationale organisationer forud for denne forordnings ikrafttræden, medmindre disse

10 EUT L 157 af 30.4.2004, s. 7. Senest berigtiget og offentliggjort i EUT L 195 af 2.6.2004, s. 3.

allerede er anmeldt til Kommissionen i henhold til andre bestemmelser i fællesskabsretten. Oplysningerne indgives senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 2

Anmeldelse til Kommissionen af planlagte aftaler

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger med tredjelande eller internationale organisationer om en ny aftale om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser eller om ændring af en eksisterende aftale om handel med andre tjenesteydelser end transportydelser, dens bilag eller enhver anden dertil knyttet bilateral eller multilateral aftale, skal den skriftligt anmelde dette til Kommissionen. Anmeldelsen skal omfatte en genpart af den eksisterende aftale, hvis en sådan findes, anden relevant dokumentation, en angivelse af de bestemmelser, som vil blive behandlet under forhandlingerne, formålene med forhandlingerne og enhver anden relevant oplysning. Kommissionen stiller anmeldelsen og efter anmodning den ledsagende dokumentation til rådighed for andre medlemsstater under overholdelse af fortrolighedskravene.
2. Oplysningerne fremsendes mindst fire kalendermåneder forud for det fastlagte tidspunkt for indledning af formelle forhandlinger med de pågældende tredjelande eller internationale organisationer.

Artikel 3

Undersøgelse af planlagte aftaler

1. Kommissionen og medlemsstaterne kan fremsætte bemærkninger til den medlemsstat, der har anmeldt sin hensigt om at indlede forhandlinger i overensstemmelse med artikel 2. Den berørte medlemsstat skal så vidt muligt tage hensyn til disse bemærkninger under forhandlingerne.
2. Medlemsstaterne udsætter indledningen af formelle forhandlinger med tredjelande eller internationale organisationer i seks måneder fra datoen for modtagelsen af den anmeldelse, der er omhandlet i artikel 2, hvis Kommissionen eller en anden medlemsstat senest tre måneder efter denne dato afgiver en udførlig udtalelse om, at forhandlingerne sandsynligvis vil føre til en aftale, der er uforenelig med fællesskabsretten, og underretter den pågældende medlemsstat herom. Udførlige udtalelser meddeles ligeledes det udvalg, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 133. Den pågældende medlemsstat meddeler inden udløbet af den seks måneders periode Kommissionen og de andre medlemsstater, hvilke foranstaltninger den har truffet eller agter at træffe for at bringe aftalen i overensstemmelse med den udførlige udtalelse, eller giver en begrundet redegørelse for, hvorfor aftalen ikke er uforenelig med fællesskabsretten.
3. Medlemsstaterne udsætter indledningen af formelle forhandlinger med tredjelande eller internationale organisationer i ni måneder fra datoen for modtagelsen af den anmeldelse, der er omhandlet i artikel 2, hvis Kommissionen senest tre måneder efter denne dato meddeler det udvalg, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 133, at den har til hensigt at forelægge en henstilling om forhandling af en fællesskabsaftale om

samme emne med samme part eller parter. Hvis Kommissionen inden for samme ni måneders periode forelægger sit forslag, undlader medlemsstaterne at indlede forhandlinger med tredjelandet.

Artikel 4

Indgåelse af aftaler

Efter undertegnelse af en aftale underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om resultaterne af forhandlingerne sammen med al relevant dokumentation. Kommissionen stiller anmeldelsen og efter anmodning den ledsagende dokumentation til rådighed for andre medlemsstater under overholdelse af fortrolighedskravene.

Artikel 5

Fortrolige oplysninger

Ved anmeldelse til Kommissionen af forhandlinger og resultaterne heraf, som fastsat i artikel 2 og 4, angiver medlemsstaterne tydeligt over for Kommissionen, om nogle af de deri indeholdte oplysninger skal betragtes som fortrolige, og om de kan videregives til andre medlemsstater. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001¹¹.

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

11 EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.